

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/18/2020
Identifikačné číslo spisu: 1413212459
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1413212459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SPEDOS - Slovensko, spol. s r.o., so sídlom Kamenná 2827/4, 010 01 Žilina, IČO: 31 708 587, zastúpeného: Advokátska kancelária NIŽNÍK, spol. s r.o., so sídlom Kováčska 21, 040 01 Košice, IČO: 36 601 365, v mene ktorej koná JUDr. Ladislav Nižník, konateľ a advokát, proti žalovanému: S - PROGRESS, s.r.o., so sídlom Cintorínska 30, 811 08 Bratislava, IČO: 35 733 829, o zaplatenie 19.143,88 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 10Cb/250/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Bratislave zo dňa 22. augusta 2019, č. k. 4Cob/65/2018-302, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 19. júla 2017, č. k. 10Cb/250/2013-149, rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9.703,20 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 9.703,20 € od 15.07.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol s tým, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca sa žalobou podanou na súd domáhal, aby súd určil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 19.143,88 € s príslušenstvom z titulu Zmluvy o dielo č. B predmetom ktorej bol záväzok žalobcu zhotoviť dielo špecifikované v Cenovej ponuke č. B zo dňa 24.04.2012, ktorá je prílohou Zmluvy o dielo. (ďalej len „Zmluva o dielo“). Prílohou a zároveň neoddeliteľnou súčasťou uvedenej Zmluvy o dielo sú aj Obchodné podmienky žalobcu zo dňa 30.04.2012. V zmysle platobných podmienok Zmluvy o dielo sa žalovaný zaviazal uhradiť zálohu vo výške 1.740,- € na základe zálohovej faktúry do 5 kalendárnych dní od vystavenia faktúry. Uvedená záloha bola žalovanému vyúčtovaná zálohovou faktúrou č. ZL12-3/2012, VS: 15963 zo dňa 04.05.2012, s lehotou splatnosti do dňa 09.05.2012. Žalovaný však uvedenú zálohu v lehote splatnosti nezaplatil. V zmysle ust. bodu 4. Obchodných

podmienok v prípade odstúpenia od Zmluvy o dielo bol žalobca ako zhotoviteľ oprávnený vyúčtovať žalovanému ako objednávateľovi zmluvnú pokutu stanovenú vo výške 10 % z hodnoty diela (t. j. zo sumy 17.403,53 €), tým však nebolo dotknuté právo žalobcu na náhradu škody. V zmysle uvedeného ustanovenia bol žalobca súčasne oprávnený vyúčtovať žalovanému aj rozpracovanú výrobu, v prípade že došlo k rozpracovaniu zákazky. Žalobca vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 1.740,35 €, náklady rozpracovanej výroby v preukázateľnej výške 9.703,20 € s DPH faktúrou č. FV-12-1/2013, VS: 14871 zo dňa 15.04.2013 a ušlý zisk vo výške 7.700,33 €, t. j. pohľadávky v celkovej výške 19.143,88 € s lehotou splatnosti do dňa 30.04.2013.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v časti o zaplatenie sumy vo výške 9.703,20 € dôvodný, preto žalobe v tejto časti vyhovel, zatiaľ čo vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcom uplatnený nárok na zmluvnú pokutu súd prvej inštancie zamietol s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ktorý sa primerane použije aj na obchodné záväzky), podľa ktorého musí byť zmluvná pokuta dojednaná písomne, pričom nedodržanie zákonnej písomnej formy spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobu v časti nároku na zaplatenie ušlého zisku vo výške 7.700,33 € súd prvej inštancie zamietol s odôvodnením, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik a predovšetkým výšku ušlého zisku, čo je jedna z podmienok vzniku nároku na náhradu škody.

4. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca zaplatil svojmu dodávateľovi sumu vo výške 9.703,20 € s DPH, a to dňa 15.07.2013, ktorá suma predstavovala skutočnú škodu, ktorá žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s porušením vyššie uvedených povinností zo strany žalovaného. Nakoľko medzi stranami nebola dohodnutá výška úrokov z omeškania, súd prvej inštancie žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 9.703,20 € od 15.07.2013 do zaplatenia, tzn. vo výške, ktorú požadoval žalobca.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobca a aj žalovaného, napadnutým rozsudkom zo dňa 22. augusta 2019, č. k. 4Cob/65/2018 - 302, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s tým, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Odvolací súd sa po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie s týmto ako vecne správnym v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. stotožnil a skonštatoval, že žalobca ani žalovaný vo svojich odvolaniach neargumentujú žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Odvolací súd zdôraznil, že z konania pred súdom prvej inštancie ani odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplyva a v odvolaniach uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na doplnenie odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil písomnú Zmluvu o dielo ako absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom. Zmluva o dielo medzi stranami nebola uzavretá v písomnej forme, ale ako súd prvej inštancie skonštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, bola uzavretá konkludentne, ktorý záver bol preukázaný následným správaním strán, listinnými dôkazmi aj výpoveďami svedkov. Keďže písomná Zmluva o dielo bola absolútne neplatným právnym úkonom, ani dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré bolo obsiahnuté v jej ustanoveniach, nebolo možné považovať za platne dojednané. V súvislosti s namietaným posúdením ušlého zisku odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.04. 2010, sp. zn. 4Cdo/319/2008. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý v okrem ďalších dôvodov pre nepriznanie nároku žalobcu na zaplatenie ušlého zisku, konštatoval, že prosté odrátanie nákladov vynaložených na kúpu výrobkov (potrebných na vykonanie diela) od dohodnutej ceny diela v takomto prípade nie je dostačujúce. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

7. K odvolaniu žalovaného odvolací súd uviedol, že námietka žalovaného týkajúca sa dátumu konkludentného uzavretia Zmluvy o dielo, ku ktorej neuviedol vlastné tvrdenia o termíne jej uzavretia. Odvolací súd zdôraznil, že uvedená skutočnosť aj tak nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej, nakoľko v konaní bola listinnými dôkazmi i svedeckými výpoveďami preukázaná rozpracovanosť dodávky podľa Zmluvy o dielo v čase, keď žalovaný zaslal žalobcovi email zo dňa 18.05.2012, v ktorom uviedol, že je nútený „rozviazať“ so žalobcom uzavretú Zmluvu o dielo. Žalobcovi vznikla škoda, ktorej výška bola predloženými faktúrami v konaní preukázaná, tak isto ako porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným a existencia príčinnej súvislosti medzi porušením zmluvnej povinnosti žalovaným a vznikom škody žalobcu, pričom nebol daný žiadny liberačný dôvod vylučujúci zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu. Odvolací súd mal v súlade s právnym názorom súdu prvej inštancie za to, že email zo

dňa 18.05.2012 nebolo možné považovať za platné odstúpenie od Zmluvy o dielo zo strany žalovaného z dôvodu, že neboli dané žiadne relevantné dôvody. V súvislosti s namietaným špekulatívnym postupom žalobcu v spolupráci s výrobcom, personálne prepojenie a konanie v zhode žalobcu a dodávateľa komponentov, simuláciu nákupov a fakturácie, odvolací súd uviedol, že sa jednalo len o nepodložené a nepreukázané tvrdenia žalovaného. Okrem toho odvolací súd nezistil splnenie predpokladov pre konanie v zhode podľa ustanovenia § 66b OBZ, preto túto námietku žalovaného odvolací súd považoval za nedôvodnú.

8. S výrokom súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania sa odvolací súd stotožnil, nakoľko úspech strán vo veci bol takmer rovnaký a poukázal pritom na ust. § 255 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolací súd bol toho názoru, že rozdiel v úspechu žalobcu a žalovaného bol nepatrný, a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď ani jednej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

10. Dovolateľ namietal, že odvolací súd ani súd prvej inštancie sa nevysporiadali s jeho námietkami týkajúcimi sa žalobcu, ktorý v konaní nepreukázal prevzatie tovaru od subdodávateľa (napr. dodacím listom) a ani ako s dodaným tovarom, alebo jeho časťou ďalej nakladal, či ho ďalej predal za zostatkovú hodnotu, odovzdal do zberu kovového odpadu a pod., čím vlastne nevylúčil možnosť, že tento tovar použil na inej zákazke, nie je teda preukázaný ani vznik škody. Ďalej súdy neodôvodnili, že súčasťou výšky náhrady škody nemôže byť daň z pridanej hodnoty, nakoľko túto daň síce žalobca svojmu subdodávateľovi zaplatil, avšak si ju mal možnosť odpočítať (na vstupe) od svojej daňovej povinnosti, resp. mohol požiadať o vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Výrobky, ktoré subdodávateľ účtoval žalobcovi boli označené ako štandardné, preto podľa dovolateľa neobstoja argumentácia žalobcu, že tieto už nebolo možné použiť ďalej na zhotovenie iného diela, prípadne vrátiť subdodávateľovi na dodanie inému objednávateľovi.

11. Dovolateľ ďalej tvrdil, že sa súdy nezoberali faktúrou predloženou žalobcom ako listinného dôkazu o vzniku škody, ktorá bola vystavená zo strany subdodávateľa po viac ako roku od predpokladanej, resp. žalovanému oznámenej expedície od subdodávateľa. Vzhľadom na uvedené má dovolateľ za to, že v konaní nebolo preukázané, že tento fakturovaný tovar bol dodaný práve pre zákazku žalovaného, čím nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti zo strany žalovaného.

12. Nesúhlas dovolateľ vyjadril aj so záverom súdov o neplatnom odstúpení od Zmluvy o dielo zo strany žalovaného oznámené žalobcovi v dňoch 17.05.2012 a 18.05.2012 z dôvodu, že na odstúpenie neboli dané relevantné dôvody. Poukázal pritom na skutočnosť, že finálny zhotoviteľ stavby žalovanému ešte pred začatím plnenia zo strany žalobcu určil iného zhotoviteľa subdodávky, čím bol podľa dovolateľa daný dôvod odstúpenia od Zmluvy o dielo podľa ust. § 356 ods. 1 OBZ.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

14. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa ust. § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dôvodom na odmietnutie dovolania žalobcu je nespĺnenie podmienky dovolacieho konania podľa ust. § 429 ods. 1, 2 C. s. p., v zmysle ktorej dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, resp. táto povinnosť neplatí, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Citované ustanovenie zakotvuje inštitút tzv. povinného zastúpenia dovolateľa, ktorého účelom je, aby strane, ktorá sama právnické vzdelanie nemá, bola poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc, súčasne aby dovolanie spĺňalo náležitosti stanovené zákonom a rovnako, aby dovolací súd mohol rozhodnúť bez zbytočných prietahov. Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa advokátom v predmetnom dovolacom konaní, je možné odstrániť tým, že si dovolateľ sám zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Ak tak však neurobí a nebol o povinnosti podľa ust. § 429 C. s. p. riadne poučený v

odvolacom konaní, súd vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho o následkoch neodstránenia vád dovolania. V prípade neodstránenia vád dovolania v súdom určenej primeranej lehote nedostatok zastúpenia dovolateľa kvalifikovaným zástupcom bráni dovolaciemu súdu o veci ďalej konať a preto je potrebné dovolanie odmietnuť podľa ust. § 447 písm. e/ C. s. p.

15. V danom prípade bolo dovolanie žalovaného podané na súd prvej inštancie dňa 05.12.2019 elektronicky advokátom, JUDr. Rudolfom Adamčíkom, so zaručeným elektronickým podpisom, ktorý vo fotokópii priložil jemu udelené splnomocnenie zo strany žalovaného zo dňa 17.11.2019 (č. l. 337 spisu). Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 13.12.2019 vyzýval JUDr. Rudolfa Adamčíka, advokáta, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy doručil súdu splnomocnenie na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní, a to buď písomné (originál) podľa ust. § 92 C. s. p. alebo v elektronickej podobe na základe ust. § 23 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente (ďalej len „zákona o e-Governmente“), podľa ktorého sa vyžaduje na dokumente preukazujúcim oprávnenie konať v mene inej osoby autorizáciou splnomocniteľom, keďže iba autorizácia splnomocniteľom preukazuje autenticitu splnomocniteľa ako osoby, ktorá splnomocnenie udelila alebo podľa ust. § 32 ods. 2 v spojení s ust. § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente (ak splnomocniteľ nedisponuje možnosťou autorizácie) vykonaním zaručenej konverzie splnomocnenia opatreného vlastnoručným podpisom splnomocniteľa z listinnej podoby do elektronickej. Súd prvej inštancie zároveň predmetnou výzvou poučil JUDr. Rudolfa Adamčíka, advokáta, že v prípade ak splnomocnenie na zastupovanie žalovaného v dovolacom konaní nebude náležite doplnené, dovolací súd dovolanie žalovaného odmietne v zmysle ust. § 447 písm. e/ C. s. p. Výzva bola JUDr. Rudolfovi Adamčíkovi, advokátovi, doručená dňa 29.12.2019 (č. l. 347 spisu).

16. Dňa 08.01.2020 JUDr. Rudolf Adamčík, advokát, doručil súdu prvej inštancie podanie pod názvom Zaslanie plnomocenstva s elektronickou konverziou, ktorého prílohou bolo opätovne vyššie udelené splnomocnenie žalovaným vo fotokópii s tým, že z prijatia výsledku overenia KEP je zrejmy podpisový certifikát Rudolfa Adamčíka a mandátára JUDr. Martiny Rosinovej (oprávnenie 1156).

17. Súd prvej inštancie následne zaslal dňa 14.01.2020 výzvu (č. l. 356 spisu) priamo žalovanému s rovnakým obsahom (na doručenie súdu prvej inštancie splnomocnenie udelené právnenému zástupcovi, advokátovi, na zastupovanie v dovolacom konaní s riadnym poučením o následkoch pre prípad jeho nedoplnenia). Napriek tomu, že táto výzva bola žalovanému doručená dňa 29.01.2020 (č. l. 357 spisu), žalovaný na ňu nereagoval, tzn. splnomocnenie nedoplnil.

18. Z obsahu spisu má dovolací súd za preukázané, že za žalovaného podal dovolanie JUDr. Rudolf Adamčík, avšak napriek výzvam súdu prvej inštancie doručeným JUDr. Rudolfovi Adamčíkovi a žalovanému s náležitým poučením, doplnenie chýbajúceho splnomocnenia udeleného advokátovi v súlade so zákonom o e-Governmente nebolo. Z podania JUDr. Rudolfa Adamčíka zo dňa 08.01.2020, nebolo zrejmé, prečo sa na prijatí výsledku overenia KEP nachádza podpisový certifikát mandátára JUDr. Martiny Rosinovej (oprávnenie 1156), keď z výpisu z obchodného registra spoločnosti žalovaného jednoznačne vyplýva, že konateľmi sú Ing. Vladimír Spiess a Ing. Iveta Spiessová, ktorí konajú v mene spoločnosti žalovaného spoločne.

19. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že pokiaľ je doručované plnomocnenstvo, potom by súčasťou elektronického podania malo byť plnomocnenstvo a KEP oboch strán (advokáta a klienta) podľa ust. § 23 ods. 5 písm. a/ bod. 1/ zákona o e-Governmente alebo ak strana konania (klient) nedisponuje možnosťou autorizácie, súčasťou elektronického podania by malo byť plnomocnenstvo, osvedčovacia doložka, zaručená konverzia dokumentu a KEP advokáta podľa ust. § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente. V prípade, že ktorékoľvek z vymenovaných položiek v podaní absentuje, podanie nie je dostatočné, resp. plnomocnenstvo bez osvedčovacej doložky predstavuje len kópiu, sken, bez možnosti overenia dôveryhodnosti takého dokumentu a bez schopnosti zachovania jeho právnych účinkov.

20. Ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p. určuje povinnosť dovolateľa byť zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Vzhľadom na to, že dovolateľ aj napriek doručenému uzneseniu a oznámeniu s náležitým poučením nepredložil potrebné listiny preukazujúce zastúpenie advokátom v dovolacom konaní ani vysokoškolské právnické vzdelanie, nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania spočívajúca v povinnom zastúpení dovolateľa podľa ust. § 429 ods. 1, 2 C. s. p.

21. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže žalovaný procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania, spočívajúci v absencii povinného zastúpenia advokátom, neodstránil, dovolací súd jeho dovolanie odmietol, nakoľko neboli splnené podmienky podľa ust. § 429 C. s. p. (ust. § 447 písm. e/ C. s. p.).

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.